

5. 5647 - Projet de loi portant approbation de l'Accord entre le Gouvernement du Royaume de Belgique avec la Région wallonne, la Communauté française et la Communauté germanophone, le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne, le Gouvernement de la République française et le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg relatif à la coopération dans les régions frontalières, conclu par échange de lettres le 23 mai 2005 à Luxembourg

Rapport de la Commission des Affaires étrangères et européennes, de la Défense, de la Coopération et de l'Immigration

»» **M. Marc Angel** (*LSAP*), *rapporteur.-* Jo, Här President, léif Kolleeginnen a Kolleegen, et geet effektiv hei ëm d'Approbatïoun vun engem Accord, zwëschent der belscher Federalregierung, mat der Regioun vu Wallounien, mat der franséischer Communautéit vun der Belsch an der germanophoner Communautéit, eng zweet Partei ass déi franséisch Regierung, drëttens déi däitsch Regierung a véiertens och déi lëtzebuergesch Regierung. An et geet, wéi Der gesot hutt, iwwert d'Zesummenaarbecht an der Grenzregioun an och der Groussregioun. Dësen Accord gouf duerch Brëfwiessel den 23. Mee 2005 hei zu Lëtzebuerg ofgeschloss.

Erlaabt mer ganz kuerz drun ze erënneren, wéi déi Zesummenaarbecht an der Groussregioun sech institutionaliséiert huet. Frankräich, Däitschland a Lëtzebuerg hu säit 1970 ganz intensiv op dësen Dossieren, wat d'Grenzregioun betrëfft, zesumme geschafft. Am Oktober 1980 ass dunn och deen eischten Accord iwwert d'Coopération transfrontalière ënnerzeechent ginn. Zil war et, d'Aktivitéiten, déi am Interessi vun allen dräi, dat heescht vun deenen dräi Länner, sinn, fir do d'Noperschaftsrelatiounen ze konsolidéieren an och weiderzeentwéckelen. Dat Ganzt ass awer an engem geographesche definéierte Raum, dat heescht d'Saarland, d'Lorraine, eist Land a Rheinland-Pfalz, d'Regiounen Tréier a Westpfalz.

Dësen Accord war och d'Base juridique fir d'Aktivitéite vun deenen zwee Haaptorganer, déi an deem Kontext schaffen, dat ass éischstens d'Commission intergouvernementale an zweetens d'Commission régionale.

Am Abrëll '98 huet dunn d'Belsch gefrot, fir dass d'wallounesch Regioun an och d'Communauté française kéinten dësem Accord bäitrieden. E Mount drop hu se och gefrot, dass déi däitsch Gemeinschaft vun der Belsch kéint bäitrieden. D'Participatioun vun der belscher Säit ass vun deenen dräi anere Parteie gutt opgehall ginn. Et hu sech awer dunn e puer Problemer gestallt. Den Accord vun 1980, dat heescht deen zwësche Frankräich, Däitschland a Lëtzebuerg huet nämlech keng Prozedure virgesi fir d'Adhésioun vun neie Memberen.

An dann och d'Fro, an dat war och eng wichteg Fro: Wéi eng Belsch trëtt dem Accord bäi? D'Belsch huet jo, wéi gesot, nëmmen d'Adhésioun ugefrot vun der Région wallone, vun der Communauté francophone a vun där däitschsproocheger Gemeinschaft. Den Accord vun 1980 ass awer net vu regionalen Entitéiten ofgeschloss ginn, mä vun dräi Staten. Et huet sech also elo d'Fro gestallt, wéi eng Belsch bäitrëtt.

Déi aner Partneren hunn dunn d'Belsch gefrot, ob och de belsche Federalstat wëllt bäitrieden, an déi hunn hiren Accord ginn. Esou ass och elo de belsche Federalstat derbäi, an dat ass wichteg fir de Parallelismus vun de Formen ze respektéieren, awer och fir sécherzestellen, dass weiderhin all Sujeten dësen Accord betreffe kënnen, och déi Sujeten, wou an der Belsch de Federalstat zoustänneg ass.

Am Mee 2000 ass dunn dësen Accord aprouvéiert ginn an hei zu Lëtzebuerg ofgeschloss ginn. Un dësem Accord huet haaptsächlech déi intergouvernemental Kommissioun geschafft a si hat sech véier Ziler gesat:

Éischstens, den Accord vun 1980 net a senger Substanz ze änneren, esou mann wéi méiglech Changementer anzebréngen, an dat Ganzt soll limitéiert ginn op déi Froe vun der Adhésioun vun neie Memberen.

Zweetens hate se sech d'Zil gesat, ze versichen déi Souplesse an déi SimPLICITéit, déi an deem Accord vun 1980 war, bäizebeha-

len, an ech mengen dat ass ganz wichteg, fir dass d'Acteuren um Terrain déi gréisstméiglech Liberté d'action behalen.

Drëttens hu se gesot, mir müssen de Contrainté vun eise Verfassunge Rechnung droen.

An dat véiert Zil, wat se sech gesat haten, dat war, dass all Modifikatiounen ze évitéiere wären, déi automatesch eng Ratifikatiounsprozedur mat sech bruecht hätten.

Déi dräi éischt Ziler sinn erreecht, mä dat véiert Zil ass net erreecht. Duerfir musse mir jo haut deen Accord hei aprouvéieren.

'Zesummenaarbecht an der Groussregioun ass fir eist Land wichteg. Ech wëll drun erënneren, dass an der Groussregioun 11,2 Milliounen Mënsche liewen, déi awer ganz ongläichméisseg um Territoire verdeelt sinn, um Territoire vun deene fënnef Composanten. Méi wéi d'Halschent leeft a Rheinland-Pfalz an an der Wallonie. Hei a Lëtzebuerg residéiere 4% vun der Gesamtbevölkerung vun der Groussregioun.

Déi grouss Charakteristik vun eiser Groussregioun ass awer den Travail frontalier. Et ass déi Zon an Europa mat deene meeschten Travailleurs frontaliers. Duerfir ass et vläicht interessant ze erwännen, dass mer leschte Freideg am Kader vum CPI, vum Conseil Parlementaire Interrégional, zu Namur eng Resolutioun gestëmmt hunn, fir dass eng Task force soll geschafe ginn, déi sech ganz konkret mat de Problemer vun den Travailleurs frontaliers beschäftegt.

Ech mengen d'Groussregioun, Dir Dammen an Dir Hären, liewe mer all Dag, mir sinn eis et vläicht net ëmmer bewosst. An ech wëll drun erënneren, ech mengen, an Hierscht oder an nächster Zukunft wäerte mer hei am Haus en Débat d'orientation kréien, deen de Kolleeg Marcel Oberweis ugefrot huet, iwwert de Sujet vun der Groussregioun. Da kënnen mer nach am Detail méi dorop agoen, well och Lëtzebuerg kritt, mengen ech, ab dem nächste Joer d'Présidence während 18 Méint. Da sidd Dir, Här President, jo och President vum CPI.

Ech wëll lech soen, dass ech den Accord vun eiser Fraktioun hei zu dësem Projet ginn, an ech géif lech bieden, dat nämlech ze maachen.

Merci.

»» **Plusieurs voix**. - Très bien!

»» **M. le Président**. - Merci, Här Rapporteur. Ech denken, dass d'Fraktiounen sech alleguerten de Konklusïone vum Rapporteur uschléissen, an d'Regierung och. Deementspriedend komme mer zum Vote vun dësem Projet de loi.

(Interruption)

Här Spautz, hutt Dir d'Wuert nach gefrot? Ah! Ech hu gemengt, Dir hätt lech esou lautstaark gemellt.

De Vote fänkt un.

Vote sur l'ensemble du projet de loi et dispense du second vote constitutionnel

De Projet de loi 5647 ass ugehall mat 60 Jo-Stëmmen, bei kenger Nee-Stëmm a kenger Abstentioun.

Ont voté oui: Mmes Sylvie Andrich-Duval, Nancy Arendt, M. Lucien Clement, Mmes Christine Doerner, Marie-Josée Frank, Marie-Thérèse Gantenbein-Koullen (par M. Marcel Oberweis), MM. Marcel Glesener, Norbert Hauptert, Mme Françoise Hetto-Gaasch (par M. Jean-Paul Schaaf), MM. Ali Kaes, Paul-Henri Meyers, Laurent Mosar (par M. Patrick Santer), Marcel Oberweis, Gilles Roth, Patrick Santer, Marcel Sauber (par M. Ali Kaes), Jean-Paul Schaaf, Marco Schank, Marc Spautz, Mme Martine Stein-Mergen (par Mme Sylvie Andrich-Duval), MM. Fred Sunnen (par M. Gilles Roth), Lucien Thiel, Lucien Weiler et Michel Wolter;

MM. Marc Angel, Alex Bodry, John Castegnaro (par Mme Claudia Dall'Agnol), Mme Claudia Dall'Agnol, M. Fernand Diederich, Mme Lydie Err, MM. Ben Fayot, Jean-Pierre Klein, Mme Lydia Mutsch (par M. Alex Bodry), MM. Roger Negri, Jos Scheuer (par M. Romain Schneider), Romain Schneider, Roland Schreiner et Mme Vera Spautz (par M. Marc Angel);

M. Xavier Bettel, Mme Anne Brasseur (par M. Henri Grethen), M. Emile Calmes (par M. Claude Meisch), Mme Colette Flesch (par M. Xavier Bettel), MM. Charles Goerens, Henri Grethen, Paul Helminger (par M. Charles Goerens), Alexandre Krieps (par M. Carlo Wagner), Claude Meisch et Carlo Wagner;

MM. Claude Adam, François Bausch, Félix Braz, Camille Gira, Jean Huss (par Mme Viviane Loschetter), Henri Kox et Mme Viviane Loschetter;

MM. Gast Gibéryen, Jacques-Yves

Henckes (par M. Gast Gibéryen), Jean-Pierre Koepp (par M. Robert Mehlen) et Robert Mehlen;

M. Aly Jaerling.

Gëtt d'Chamber d'Dispens vum zweete Vote constitutionnel?

(Assentiment)

Dann ass et esou decidéiert.

Mir kommen dann zum nächste Punkt vun eisem Ordre du jour. Dat ass de Projet de loi 5737 iwwert d'Asylgesetz. D'Wuert huet de Rapporteur, déi honorabel Madame Lydie Err.

6. 5737 - Projet de loi portant modification de la loi du 5 mai 2006 relative au droit d'asile et à des formes complémentaires de protection

Rapport de la Commission des Affaires étrangères et européennes, de la Défense, de la Coopération et de l'Immigration

»» **Mme Lydie Err** (*LSAP*), *rapporteuse.-* Merci, Här President. Et handelt sech bei dësem Projet ëm en Amendement vum Gesetz iwwert den Asyl, wat de Mee d'lescht Joer definitiv an zweeter Lecture gestëmmt ginn ass a wat deemno dann och zënter engem Joer en vigueur ass.

Op der Basis vun dësem Amendement läit e Jugement vum Tribunal administratif vum 16. Mee, deen ëm d'Annulatioun vun enger Décisioun vum Minister iwwer eng Demande iwwer eng Irrecevabilitéit gehandelt huet. D'Irrecevabilitéit, an deem Fall den Artikel 23 vun deem Gesetz, déi de Minister decidéiert hat, ass ugefecht ginn um Geriicht, an déi Décisioun ass annulléiert ginn.

Déi éischt Demande - ech mengen, verständnisméisseg muss een dat soen - en statut de réfugié ass zrëckgaangen op dat aalt Gesetz. D'Décisioun vum Tribunal administratif war motivéiert duerch d'Tatsaach, dass dat aalt Gesetz de Statut subsidiaire net virgesinn hätt an dass an deem Fall eben déi Recevabilitéit net hätt misse préalabel geschwat ginn.

Déi Jurisprudenz, déi kéint een diskutéieren. Ech wëll dat vun hei aus net maachen. Ech wëll just op den Artikel 2 vum Gesetz vum leschte Joer hiweisen, dee ganz kloer definéiert, wat eng Protection internationale ass, an zwar eng Demande en protection du statut principal et du statut subsidiaire. No dëser Definitioun wier ee logescherweis op eng aner Décisioun komm.

De Problem, dee mer elo an der Praxis hunn, ass deen, dass bei där Décisioun vum Tribunal, en matière d'irrecevabilité keen Appel virgesinn ass. Esou wéi de Statsrot dat proposéiert hat, mä wéi d'Majoritéit dat hei net suivéiert huet, ass et ganz kloer, dass mer elo riskéieren a verschiddenen Décisiounen an därselwechter Hypothees verschidde Resultater ze kréien, esou dass eng Clarificatioun ubruecht ass vun deem, wat d'Regierung beim Artikel 23 gemengt huet, a bei deem, wat als Intentioun vum Législateur, op jidde Fall souwäit wéi ech ubelaangt sinn, ze verstoe war.

An zwar ass et ganz kloer, dass och weiderhin, esou wéi d'Gesetz elo ëmgeännert gétt, et wäert méiglech sinn, dass Leit, déi ënnert deem ale Gesetz déboutéiert gi sinn, kënnen eng nei Demande maachen au statut subsidiaire. Mä déi Demande, déi geet net direkt an automatesch an en Examen um Fong, mä déi gétt fir d'éischt op d'Recevabilitéit hin examinéiert. Dat heescht, et gétt gekuckt en fait et en droit, ob déi Elementer vum Dossier duerginn, fir e Statut subsidiaire ze accordéieren, nodeem se net duergaange si fir de Statut principal.

(Coups de cloche de la Présidence)

Fir sech elo dozou auszedrécken, ass et wichteg ze wëssen, wou d'Differenze sinn zwëschent dem Statut principal an dem Statut subsidiaire, an dass d'Differenz am Fong net nëmmen an der Konsequenz am Statut ass. De Statut principal ass natierlech méi ee favorabelen, well d'Leit net nëmmen eng Autorisatioun kréien, fir am Land ze bleiwen, mä si kréien d'Autorisatioun fir schaffen ze goen ipso facto derbäi, si kréien d'Assurance sociale a si kréien en Titre de transport. Während beim Statut subsidiaire d'Leit eng Autorisatioun kréien op ee Joer, ouni Permis de travail a mat limitéierte Méiglechkeete fir sech ze déplacéieren.

D'Differenz an den Ursaache vun deenen zwee Statuten ass och relevant. Déi erkläert am Fong firwat et parfaitement méiglech ass, an dëser Hypothees och bei der Irrecevabilitéit ze toiséieren, ob oder ob net

d'Faitë géifen duergoe fir en Examen au fond.

An zwar ass et esou, dass een de Statut principal nëmmen da kritt, wann ee vu staatelechen Instanze poursuvéiert ass a wann ee mengt, dass een diskriminéiert, also persécutéiert ass du fait de sa race, sa religion, sa nationalité, opinion politique ou autre, während et beim Statut subsidiaire net onbedéngt mussen d'Autorités étatiques sinn, mä et kënnen aner Gruppe vu Leit sinn, géint déi de Stat keng Méiglechkeet oder kee Wëllen huet, eng Protektioun ze assuréieren.

Et ass also deementspriedend ganz kloer, dass d'Faiten, déi an där enger oder an där anerer Hypothees toiséiert ginn, déiselwecht sinn, an dass am Fong just muss gekuckt gi fir d'Recevabilitéit, wien d'Auteure vun deene Persécutiounen waren, weinst deenen den Demandeur eng Demande en asile gemaach huet. Et ass dofir relativ einfach bei engem rapiden Examen ze gesinn, ob oder ob net eng Chance ginn ass um Fong, fir dass déi Demande, déi net duergaangen ass fir de Principal, duergeet fir de Subsidiaire.

Esou dass et elo ganz kloer ass, dass, wann dat Gesetz hei duerchgeet - vun deem ech emol ausginn an zu deem iwwregens meng Fraktioun den Accord bréngt -, d'Interpretatioun vun deem Artikel 23 keen Zweifel méi opléisst, a mer net riskéieren en définitif zwou Zorte Jugementer op engem nämlechen Artikel ze hunn, wat natierlech net ze begrësse wier.

Ech wollt awer och vun dëser Geleeënheet profitéieren, fir kuerz op d'Konsequenze vum Gesetz vun 2006 hinzewiesen, an zwar wat entre-temps um Fong geschitt ass. 2007 - dat heescht, an dësem Joer - si 45 Demanden accordéiert ginn, haaptsächlech aus dem Iran an aus dem Irak, wou a priori jo och Grond ass fir unzehuelen, dass eng Persécutioun am Sënn vun der Genfer Konventioun besteet. Eng Demande en protection subsidiaire, 40 Statut-de-tolérancen a 70 Droits humanitaires sinn ugehall ginn. Dat heescht grosso modo, an deenen éischte sechs Méint sinn 133 Solutiounen fonnt ginn, déi de Leit iergendwéi kënnen Satisfaktioun ginn.

Wann een déi Zuele vergläicht mat deenen Zuelen, déi mer virdrun haten - virun deem neie Gesetz -, da muss ee feststellen, fir et ganz kuerz ze soen: Vun 1999 bis 2005, dat heescht a siwe Joer, waren déiselwecht Kategoriestatuten - 700 - akzeptéiert ginn. Dat heescht, 100 d'Joer. Hei hu mer der elo 145 an engem hallwe Joer. Awer en plus waren d'Demandë par rapport zu deene Statuten ënnert deem ale Gesetz vill méi heefeg, esou dass de Prozentsaz vun den Demanden, déi aboutéieren, vill méi grouss ass.

Dat schéngt mer ze beweisen, dass déi Tatsaach, dass mer déi Prozedure verkierzt a rationaliséiert hunn, dass dat Resultat, wat mer haaptsächlech wollten, dat heescht, dass déi Demanden, déi eng Chance hunn accordéiert ze ginn, méi schnell iwwert d'Ronne kommen, schéngt réusséiert ze sinn. An ech mengen, dass een dat kéint als e Succès ukucken.

Fir de Rescht nach ee Wuert, fir an der Praxis ze soen, wat et géif bréngen, wa wierklech weiderhin all nouvelle demande en protection internationale géif direkt um Fong gekuckt ginn, ouni eng Recevabilitéit ze kontrolléieren. Dat géif heeschen, fir op e Beispill zrëckzekommen, wat ech am Detail a menger Ried zum Projet selwer 2005 hei erkläert hunn: Leit, déi ukomm sinn zu Lëtzebuerg am Joer 2000, déi hate 2005 zéng Recoursen hanneru sech mat enger Prozedur.

Wa mer dat Gesetz hei net änneren, da géif dat heeschen, dass elo erëm eng ganz nei Prozedur kéint ugoen, mat grousser Wahrscheinlechkeet mat deemselwechte Resultat. Esou dass ee sech ka froen, ob et wierklech wichteg ass, dass d'Leit nach méi laang hei kënnen bleiwen, och dann, wann et duerch en Exame bei der Recevabilitéit kloer ass, dass d'Chancen op de Succès praktesch inexistent sinn, wann net ganz kleng sinn, an dass finalement kee wierklech dovunner profitéiert, dass virun allem déi aner Demanden, déi um Fong gekuckt ginn, doduerjer verzögert ginn, an dass am Fong eigentlech mat där Situatioun, wéi wéi